

Dage af et Kvartal, men ikke har Raad til at bruge dem, fordi man ikke kan betale Kvartalsskatten. Det, at man saaledes fratager en Mand Retten til at bruge sit Køretøj, er egentlig et Indgreb i Ejendomsretten, som jeg er meget imod. Hvis man gaar derimod til en Benzinskat og en Stempelskat paa Gummi, kan man lade Nummerskatten falde bort. Ejerne af Motorkøretøjerne vil da være saaledes stillet, at de kan bruge deres Køretøjer uden at tage Hensyn til, om det er et Vinterkvartal, hvor de ellers ikke vilde have brugt dem for at spare Skat.

Jeg nærer for øvrigt den Anskuelse, at det er en lidt for høj Sats, 10 Øre pr. kg Benzin. Jeg tror, at man kan faa betydeligt mere ind end den nuværende Nummerafgift ved en lavere Skat, f. Eks. 5 Øre pr. kg. Det er ganske rigtigt, at Lastvognene, og ikke mindst Varevognene, vil paa en frygtelig Maade komme til at mærke denne Afgift. Det drejer sig om over 1000 Kr. om Aaret for et Køretøj, der bruges noget, og det finder jeg, er en ganske urimelig Beskatning at lægge paa et Brugs-køretøj. Vi maa regne med, at den Kapital, der anvendes til Benzin og Gummi, ikke er fuldkommen kastet ud af Vinduet til fremmede Varer. Der spares dog derved adskilligt i Retning af Foder og ogsaa Beslag til Heste o. s. v., og alt det Foder kan komme vor Landbrugseksport til gode og paa den Maade blive valutaskabende. Man kan derfor ikke se saaledes paa Brugen af Motorkøretøjer, at den udelukkende er et Forbrug af udenlandske Artikler. Der spares derved en hel Del danske Artikler, som kan bruges til at øge Landbrugseksporten med, foruden Beparelsen i Tid, som selvfølgelig ogsaa kommer Nationen til gode i Kraft af det gamle Ord, at Tid er Penge.

Endelig er der et Forslag om Told paa Gemyser og forskellige Havesager paa den Tid af Aaret, hvor disse har Karakter af Luksus. Det mener jeg er en fuldkommen korrekt Vej at gaa. Naar man i det hele taget vil beskatte Luksusvarer, er der vel ingen, der kan mene andet end, at disse kostbare udenlandske Artikler, som vi, som Ministeren ogsaa bemærkede, ikke kan fremstille herhjemme en Tid af Aaret, i alt Fald ikke uden ved Hjælp af Drivhus, Mistbænk o. s. v., bør beskattes som Luksus. Jeg kan heller ikke tro, at der kan være nogen Ulykke i, at et Erhverv fik en Smule Beskyttelse paa dette Omraade. Der er imidlertid en Hage ved dette Forslag, det er med Hen-

syn til Blomstergartnerens Stilling. Der er bragt i Forslag en Told paa Blomsterløg og Blomsterknolde.

Saavidt jeg kan se, har man her taget den svenske Toldlov til Mønster. I Sverige har man nemlig en Afgift af 50 Øre pr. kg af Blomsterløg og Blomsterknolde. Jeg har ikke noget imod, at man tager en saadan Afgift, thi jeg er tilbøjelig til at tro, at vi importerer for meget af den Slags, og jeg har ikke noget imod, at Importen bliver begrænset, men saa maa man sørge for, at der bliver et rimeligt Forhold mellem Tolden paa den færdige Vare, som kommer her ind i Landet, og Halvfabrikatet, som skal bruges til at fremstille Blomster. Jeg er bange for, at dette vil afstedkomme en øget Import af færdige franske og italienske Blomster og medføre Arbejdsløshed indenfor Blomstergartnerens Kreds. Det er den svenske Sats paa Halvfabrikatet, mens det kun er Halvdelen af den svenske Sats paa den færdige Vare. Jeg tror, vi giver de udenlandske Blomstergartnere og Blomsterhandlere en Præferencestilling paa Bekostning af vore hjemlige Gartnere, og det kan ikke andet end afstedkomme Arbejdsløshed, uden at det gavner Valutaen, hvis man køber den færdige Vare fra Udlandet og besværliggør det at tage Halvfabrikatet hjem, hvorved der dog skabes noget Arbejde.

Men principielt er jeg altsaa enig med den højtærede Minister i, at den Vej, man her er gaaet, at forhøje Tolden, er den rette, og jeg kunde meget ønske, at man kunde faa de Forbrugsafgifter, vi har — jeg tænker her særlig paa Tobaksafgiften, som mit Parti ofte har talt om, paa Restaurationsafgiften og Chokoladeafgiften — lagt ud paa Toldboden. Det er den billigste Form for Opkrævning af Forbrugsafgifter, og vi kan jo nu en Gang ikke undvære indirekte Skatter. Jeg synes ikke mere, nogen behøver at stikke Hovedet i Busken og sige: Vi er frihandelsvenlige, vi vil ikke ud paa Toldboden med Skatteopkrævningen. Det duer ikke længere; naar vi dog skal have disse Forbrugsskatter, er det kun en Omvej at tage dem omkring i Erhvervene i Stedet for at tage dem som en Kildebeskatning paa Landets Grænse, hvor det hele dog alligevel skal passere. Det er underligt, at Venstremænd, som siger: Væk med alle overflødige Mellemlid!, som hylder Andelsprincipet og siger: Alle disse Detailhandlere, der er overflødige, skal vi se at udrydde, vi skal holde os til saa faa Led i Omsætningen som muligt! — det er underligt, siger jeg,